

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

Fylke:

Troms

Tilleggsspørsmål nr.

Herad:

Flekkøy

Emne:

Bygdelag:

Oppskr. av: *Near Pinnem*

Gard:

(adresse):

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

Ja, og den fættmad.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

På større gårder kjøres høyet, jernast på tvæ, hjulo vogn
 der det er kjørende. Der utrustet er så graset og
 bestepen ikke har et velt, plar det slæes. Lenge velt
 blir graset besjet, helst der dei løft over myr, og står
 på høja til frost og passende snø skaper godt fære
 kjørbheim. Opppe i dalen i skogen er høiene sett
 opp av stenger, løft på jigger i stolpen. Men
 dette blir helst av dei som eig mest jord.
 Men der det ikke går ann å kjøre, blir høyet båret
 fram "enten på to stenger, eller i bære på ryggen, ridd"
 sammen av tång eller bærsvalk. Tert det bratt deadd
 ned på sloge (eller slø) til deggen. Løset på bakken fætt
 Nei, ikke serolitt namn. Gjelden bærsvalken;
 den er laga av to seljer (helst) som kinnnes sammen
 i toppene og den smalste enden stikker inn i
 den videste og så strammes det til et høve og bæres
 som best høver. Kjemmer (greier) med riss passende
 slanga som legges i: bære med tång, eller i bærsvalken.
 Når det er høvking bærer noyen bære over hodet; de fleste på
 skulder. Some setter seg og får bære passende til seg og så
 opp, jant allone, men tilast med hjelp. "Løft på ryggen" og i dette
 liefelle blir bære stavn. Hjelpen står bak. Gjennel stikk å
 ha karna med til raking. Inarskell av gam eller tång er brukt
 til frakting nedover, men også til transport med skib, 100 til 200 kg.

Ljoprodot eller snöre (fiskesnøre, bunnnet som fiske-
garn eller net), net sekk høye eller garn, snøresekk høye.

Løypetøng er over 50 år gammel. Skilloberen er og i bruk,
men sjelden; å nei, bare det var arten gikk den am.

To stenger (og to berere) settes over bind, kalles for
bærstenger, som også leaches til å bare f. eks. fannred
"opproer", der ikke hesten godt fikk komme, og hvor tilløpene
blir tung å dra. - 4/5 langgående og 2/3 tverrgående
under hjernes ikke!

3) Der det er lett å tjære sommeren, ufarel mark i
stakk, hvis ikke mindre husete, får så å
tjære på vinterføre.

4) Delt 2 hjulet vogn med høytangen.

Stede er meieredshøpet for vinteren, og liede
med stålstang (stang under bremmen) og uten, i kulle
eller mistvær. Gjerner ikke til at det var forbudt med
å tjære med snier og hvor ikke. Heller ikke om det var
like dann for hjul.

Der er jo ikke karntjering.

Der ikke hørt om noget serequet navn på siste høylase.

Som siste kunne det bli stort, størst for dagen, av den
grunn, at, såvidt mulig, for all inn- for requet kom.

Det som brukes er laget av to bjerkestrimler festet
med to tverrslykker, kortere tøy i farranden og
lengre bakerst, hvor tauget strammes godt til.
Hvor der bare er tøy kalles dette reipen),
liede nu, og når der tjæres tjærtes vinteren,
strammes fram og toppen (ohetenden av treet) bak,
og det tøy som da strammes godt over lasset,
dette farran misten på velen kalles reip.

Det blir lagt på stakase eller vognen efter som
det passer, mere på sleden, slik mark og godt fôr; mindre
på, når motbakke og dårlig fôr. Like dan med vogn.

Den hest, i tånetaken i lang motbakke.

Hjalsblatter er omtrent ikke å nevne!
 Skulde det være fellestøtt (ydetst gjeld) så sloj
 hver sin omparende del; ja og etter som tilhøve
 var(er): Når det kunne høres i lass.
 — u måtte bæres i bærer.

Dradde de det høvet rett, kjørte jo hver som han
 selv fant for godt. Og hadde, f. eks. en manns best,
 måtte jo den andre vente inntil besten var å få læst.
 Var det sneglet som blev de jo vist til å holde lag-
 å kjøre på samme tid for kjeringskjøringens skyld.
 Oftest hadde de slåttemarkene fra hverandre
 g) Det blev ikke så svært lang tid med slåket
 fra skmarken. For det blev som skel
 etter samme skogvei og der tunges
 kjeringskjøring, såv de så mest mulig same-
 men. Kjærligheten er som annen
 arbeidsdag, og var til fra morgenen
 av for å kunne gjøre mest mulig det
 dagen.

Parsiden for heimkjøring stjedde for
 jul; — når myrene fræs til og helst når partene
 snø.